

Dansul îngerilor

Eugenia Calancea

Dansând pe valuri de vânt,
când frunzele castanilor și castanele cad,
iar licuricii-n noapte Țes lumini
ca niște mici lampioane,
ce uimesc ropotul apei de izvor,
iar îngerii de lumină se deschid,
mișcându-se ca-ntr-un adevărat stol
și inima-mi saltă în piept fericită,
uimită de nenumăratele culori,
la limita adunării de îngeri,
ce-n cor vestesc încă o noapte caldă,
iar luminile strălucitoare zboară
spre partea soarelui ce răsare treptat,
aducând clipa aproape de mine,
luminând sufletul meu măcinat de iubire
și împletind cununa recunoștinței,
când dansul luminii apare-n cerul necuprins
de împărăția lui Dumnezeu,
pe care-l simt aproape de inima mea.